

ဝေး
ယုဝေး

နေလရောင်

အခန်း(၁)

တစ်ထိပ်စီး

‘ကျော်မိုး... သား ဒီညနေ ကျူရှင်ရှိတယ် မဟုတ်လား။ မသွားဘူးလား သား’

အမေ့ရဲ့ သတိပေးစကားသံက ဖုန်းကို စာအုပ်တွေကြားမှာ ဝှက်ရင်း ဂိမ်း ဆော့နေရဲ့ ကျော်မိုးရဲ့နားထဲကို သံရည်ပူ လောင်းလိုက်သလို ပူလောင်စူးရှ စွာနဲ့ ဝင်သွားပါတော့တယ်။

‘မရှိဘူး... ဒီနေ့ ကျူရှင်ပိတ်တယ် အမေ’

အမေအခန်းထဲဝင်လာမှာ စိုးလို့ ဖုန်းကို သဲကြီးမဲကြီး ပိတ်လိုက်ရင်းက ကျော်မိုးဖြေလိုက်တယ်။

‘ကျော်မိုးသားနော်... ဒီနှစ်တော့ သား ဆယ်တန်းအောင်ဖို့ ကောင်းပြီ။ သားအသက်ပဲ ဆယ့်ရှစ်နှစ်ရှိနေပြီ။ ခုထိနှစ်ကျကြီးဘဝကနေ မတက်နိုင် သေးဘူး၊ သားမရှက်ဘူးလား’

အမေ့ရဲ့အသံမှာ ဒေါသရဲ့ အငွေ့အသက်တွေပါလာပြီး ပိုပြီး ကျယ်လောင် စူးရှလာတယ်။

‘ဟာ... အမေကလည်း ကျူရှင်မရှိလို့ မရှိဘူးပြောတာကို ဘာတွေ မဆီမဆိုင် လာဆူနေမှန်းလည်း မသိဘူး၊ အာရုံတွေ နောက်လာပြီ’

ကျော်မိုး အမေ့ကို ပြန်အော်လိုက်ပြီး ဘေးနားက အိပ်ရာပေါ် ခုန်တက် ကာ ခေါင်းမြီးခြုံလိုက်တယ်။

ကျော်မိုးမှာ အဖေမရှိတော့။ အမေက တစ်ဦးတည်းသောသား ဖတဆိုလေးမို့ မရှိတဲ့ကြားက လိုလေသေး မရှိအောင် ထားတယ်။ ကျော်မိုးကတော့ အမေကို စိတ်ချမ်းသာအောင် ဘာမှမလုပ်ပေးဖူးသေးဘူး။ ကုန်ကုန်ပြောရရင် ဆယ်တန်းလေးတောင် အောင်အောင် မဖြေပေးဘူး။ လစ်ရင်လစ်သလို ကျောင်းပြေးတယ်၊ ဘောလုံးကန်တယ်၊ ဂိမ်းဆော့တယ်၊ ဒီလိုနဲ့ပဲ ကျော်မိုးတစ်ယောက် သူ့ရဲ့ တစ်ထိပ်စီးဖြစ်တဲ့ ဆယ်ကျော်သက်ဘဝကို ဖြတ်သန်းနေတာပါ။

ဘာလိုလိုနဲ့ အောင်စာရင်းတွေ ထွက်ချိန် ရောက်လာတော့လည်း စာမကြိုးစားခဲ့ပေမဲ့ ကျော်မိုး အောင်ချင်တာပါပဲ။ ‘ဒီနှစ်မအောင်လည်း နောက်နှစ်ထပ်ဖြေတာပေါ့’လို့ ခပ်ပေါ့ပေါ့ ပြောနေပေမဲ့ တကယ်တမ်းကျတော့ နောက်နှစ်လည်း ဒီစာတွေကို ပြန်ကြည့်ဖို့ ကျော်မိုး အားမရှိတော့ပါဘူး။ ဒီအချိန်မှာ အိမ်ရှေ့ကနေ ‘ကျော်မိုး... မင်းအောင်တယ်’ လို့ သူငယ်ချင်းတွေ ကလာအော်တော့ ကျော်မိုး ‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဝဋ်ကျွတ်ပြီ’ဆိုပြီး ကျေနပ်လိုက်တယ်။ အမေက ‘သားရယ်... ဂုဏ်ထူးလေးဘာလေးပါအောင်တော့ ဖြေသင့်တာပေါ့ ဘေးအိမ်က အောင်ကျော်ဆို ငါးဘာသာတောင် ပါတယ်’ လို့ ပြောပေမဲ့ အမေကိုယ်တိုင်လည်း ကျော်မိုး အောင်တာကိုပဲ ဝမ်းသာလှပါပြီ။ အမေတစ်ယောက် တွေ့တဲ့လူတိုင်းကို ‘ကျုပ်သား ကျော်မိုးအောင်ပြီ’ ဆိုပြီး လိုက်ကြွားနေတော့တာပဲ။
